

“भीठे बच्चे- बाबाको श्रीमतमा चल्लाले उच्च बन्छौ, रावणको मतमा चल्लाले सारा इज्जत नै माटोमा मिल्छ।”

प्रश्न:- ईश्वरीय जन्मसिद्ध अधिकार लिने वारिस बच्चाहरूको निशानी सुनाऊ?

उत्तर:- यस्ता वारिस बच्चाहरू- १) बाबालाई पूरा-पूरा अनुसरण गर्दै अगाडि बढ्छन्। २) शूद्रहरूको सँगत देखि धेरै सम्हाल राख्छन्। कहिल्यै पनि उनको सँगतमा आएर बाबाको श्रीमतमा आफ्नो मनमत मिक्स गर्दैनन्। ३) आफ्नो सच्चा-सच्चा दिनचर्या बाबालाई सुनाउँछन्। ४) एक अर्कालाई सावधान गर्दै उन्नति गरिरहन्छन्। ५) कहिल्यै पनि बाबाको हात छोड्ने संकल्प पनि गर्दैनन्।

गीत:- माता ओ माता तू सबकी भाग्य विधाता....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले यो गीत सुन्यौ। जगत अम्बा कामधेनुको वर्णन त छँदै छ। यो महिमा हो जगत अम्बाको। वास्तवमा गुप्त रूपमा त यी ब्रह्मपुत्रा नदी पनि छन्। गायन पनि गरिन्छ- तिमी माता पिता... शिवबाबाले ब्रह्माको मुख कमलद्वारा बच्चा पैदा गर्नुहुन्छ। त्यसैले यिनी माता भए नि। यो हो गुह्य कुरा। यो कुरा शास्त्रहरूमा छैन। बाबाले सम्झाउनु भएको छ- शास्त्र हुन् भक्ति मार्गको सामग्री। बाबा बसेर सबै शास्त्रहरूको सार सम्झाउनु हुन्छ। यस्तो होइन गीतामा सम्झाउनु हुन्छ। बाबा त स्वयं नै ज्ञानको सागर हुनुहुन्छ। हुन त यिनले गीता भागवत आदि पढेका छन्। शिवबाबाको लागि यस्तो भनिदैन- उहाँले सबै पढ्नु भएको छ। उहाँ त नलेजफुल हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- म यस मनुष्य सृष्टिको बीज हुँ। सृष्टिको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान ममा छ। बाबा भन्नुहुन्छ- म यसको वर्णन गर्छु, यी ब्रह्माद्वारा। फेरि यो वर्णन प्रायः लोप हुनेछ। यो सच्चा गीता, जुन अहिले तिमीले बनाउँछौ, त्यो पनि हातमा आउँदैन। गीता आदि त भक्ति मार्गका शास्त्र हुन्, यिनै फेरि निक्किलिन्छन्। यी शास्त्र आदि पढ्नाले कसैलाई सद्गति मिल्दैन। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- यी जति पनि एक्टरहरू छन्, पहिले सबै विना शरीर मुक्तिधाममा थिए फेरि यहाँ आएर शरीर धारण गरेर पार्ट खेल्छन्। यो पनि आत्मामा अविनाशी पार्ट भरिएको छ। यो सृष्टिको चक्र पनि एक छ, यसको रचयिता पनि एक हुनुहुन्छ। एकै सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ। यो हो अविनाशी बनिबनाउ ड्रामा। सत्ययुगमा देवी-देवताहरूको राज्य थियो। अब तिमी फेरि बनिरहेका छौ। परमपिता परमात्माले पहिला पहिला ब्रह्मा मुखद्वारा ब्राह्मण सृष्टि रचनुहुन्छ। पहिला-पहिला नयाँ सृष्टि हुन्छ संगमको। पुरानो र नयाँ। ब्राह्मण हुन् चोटी। पाउ र चोटी, यसलाई संगम भनिन्छ। तिमी ब्राह्मणहरू बाबासँग विश्वको रूहानी सेवा गर्छौ। बाबाले पनि आत्माहरूको सेवा गर्नुहुन्छ। तिमीले पनि आत्माहरूको सेवा गर्छौ अर्थात् जो तमोप्रधान बनेका छन्, उनलाई सतोप्रधान बनाउँछौ। बाबाको श्रीमतमा चलनेवाला नै सर्वोच्च पद पाउँछ। तिमी बच्चाहरू श्रीमतद्वारा नै श्रेष्ठ बन्नु छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी नै देवी-देवता, सूर्यवंशी चन्द्रवंशी थियौं। फेरि मायाले हाम्रो इज्जत लियो, पूज्यबाट पुजारी पतित बनाइदियो। श्रीमतद्वारा मनुष्य श्रेष्ठ बन्छन्, फेरि रावणको मतद्वारा सारा

इज्जत माटोमा मिल्न जान्छ। अब फेरि शिवबाबाको मतमा चल्ला नयाँ दुनियाँमा देवता बन्छौं। कदम-कदम श्रीमतमा चलनु छ। गान्धीजीले पनि नयाँ भारत, नयाँ राज्य चाहन्थे। तर नयाँ दुनियाँ त सत्ययुगलाई भनिन्छ। यहाँ त दिन-प्रतिदिन दुःख बढ्दै नै जान्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— दुःख बढ्नु नै छ, तब त म आउँछु। म आफ्नो वचन अनुसार फेरि आएर सहज राजयोग सिकाउँछु। शास्त्र त पछि बन्छन्। यो गीता आदि पनि उही बन्नेछन्। अब यस विनाश ज्वालामा सबै खतम हुन्छन्। तिमीले यस चक्रलाई जान्दछौ। तिमी बच्चाहरूले विद्यालयमा गएर बुझाउनु पर्छ।

तपाईंहरूको हो हदको इतिहास-भूगोल, यसलाई कुनै विश्वको इतिहास-भूगोल भनिँदैन। बच्चाहरूलाई त बेहदको इतिहास-भूगोल सिकाउनु पर्छ, तब यो उच्च पद पाउन सक्छन्। हदको इतिहास-भूगोलबाट हदको पद मिल्छ। यो हो बेहदको। यसमा तीन लोकको ज्ञान आउँछ। आदिमा निराकारी दुनियाँमा धेरै आत्माहरू रहन्छन्। अन्त्यमा फेरि सबै आत्माहरू तल आउँछन्। सूक्ष्मवतनवासी ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको पार्ट पनि अहिले हुन्छ। तिमीले उनीहरू सँग सोध्न सक्छौ, तपाईंलाई थाहा छ— सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। फेरि के भयो? के त्रेताको अन्त्यसम्म एकै लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो? कति समय राज्य गरे र कति एरियामा? अहिले त आकाश जमीनमा पनि विभाजन भएको छ। वहाँ यो कुरा हुँदैन। वहाँ बेहदको राज्य चल्छ। अहिले त कति टुक्रा भएका छन्। यी सबै मिलेर एक होऊन्, त्यो त हुन सक्दैन। अहिले बाबाले बेहदको इतिहास-भूगोल सुनाउनु हुन्छ। ८४ को चक्रमा विश्वको इतिहास-भूगोल आउँछ र फेरि साथमा पवित्रता पनि अवश्य चाहिन्छ। अहिले नो पवित्रता, नो शान्ति, नो समृद्धि। मनुष्यले सम्झन्छन्— संन्यासीहरूको पासमा जानाले शान्ति मिल्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— शान्ति त तिमी गलाको हार हो। वास्तवमा अहम् आत्माको स्वधर्म हो नै शान्त। आत्मा कहाँको निवासी हो? भन्दछौ निर्वाणधामको। जब आत्माको स्वधर्म नै शान्त छ भने गुरु आदिबाट के शान्ति मिल्छ? अशान्त गर्नेवाला हो माया। जब श्रीमतद्वारा यस मायामाथि जित प्राप्त गछौं, तब सत्ययुगमा पवित्रता, सुख, शान्तिको वर्सा पाउँछौ। वहाँ कहिल्यै कसैले भन्दैन— म अशान्त हुँ, मलाई शान्ति चाहियो। यहाँ नै पवित्रता-सुख-शान्ति थियो। अहिले तिमी शूद्रबाट बदलिएर ब्राह्मण बनेका छौ।

यस समय हिन्दुहरूलाई यो थाहा छैन— हामी कुन धर्मका हौं? हाम्रो धर्म कसले र किन रचियो? आदि सनातन देवी-देवता धर्मको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। आर्य र अनार्य। देवताहरूलाई भगवान् भगवती भनिन्छ, किनकि भगवान्ले स्वयं स्वर्गको स्थापना गर्नु भएको हो। तर उनीहरूको नाम फेरि पनि देवी-देवता हो। यहाँको आदि सनातन देवी-देवता धर्म हो, नकि हिन्दू। यो सारा कुरा बाबाले सम्झाइरहनु भएको छ। यो पनि तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा नम्बरवार बस्छ। धेरै बच्चाहरू छन्, जसले शिवबाबालाई हप्तामा एक पटक पनि मुश्किलले याद गर्छन्। सँगत नगर्नाले याद बिर्सिन्छ। यसमा त सँगत चाहिन्छ ब्राह्मणहरूको, जसमा एक अर्काको सावधान गरिराखून्। शूद्रहरूको सँगत भएमा केही असर अवश्य पर्छ। बाबासँग पूरा वर्सा लिनको लागि अनुसरण गर्नुपर्छ। काम-धन्दामा रहेर पनि बाबालाई सत्य लेख— म व्यवहारमा, फैक्ट्री आदिमा रहेर कति यादमा रहेँ? आ-आफ्नो यादको चार्ट

पठाउनुपर्छ अनि बाबाले पनि सम्झनुहुन्छ— यो राम्रो पुरुषार्थी हो। यहाँ त कतिले बापदादालाई पत्र पनि लेख्दैनन्। बाबा सम्झनुहुन्छ— कसैले सतोप्रधान पुरुषार्थ गर्छन्, कसैले रजो, कसैले तमो। जो तमो पुरुषार्थी छ, ऊ सूर्यवंशीहरूको पासमा आएर नोकरी गर्नेछ। धनवान प्रजाको अगाडि गएर नोकर बन्छन्। उनीहरूको भन्दा पनि कम पद उसको हुन्छ, जो बाबाको बनेर आश्चर्यवत् सुनन्ती, कथन्ती, फारकती देवन्ती... उनको दुर्गति सबैभन्दा खराब हुन्छ। बाबाको पूरा वर्सा लिनु छ भने दिनचर्या पठाऊ, तब बाबाले रिजल्ट दिनुहुन्छ। पूरा पुरुषार्थ गर्दैनौ भने मायाले एकदम खान्छ। त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— सत्सङ्ग धेरै आवश्यक छ। सत्सङ्ग छ भने सम्झन्छन्— हामी ईश्वरीय कुलका हौं। बाबा सम्झाउनु हुन्छ— स्त्री पुरुष ठीकै छ सँगै बस। यदि आगो लाग्यो भने समाप्त हुन्छौ। बाबाका त धेरै बच्चाहरू छन्। आउँछन् पनि र मर्छन् पनि। ईश्वरीय बर्थ, आसुरी बर्थ भन्दा श्रेष्ठ हो।

आजकल आसुरी बर्थ डे धेरै मनाइरहन्छन्। त्यसलाई क्यान्सिल गरेर ईश्वरीय बर्थ डे मनाउन सुरु गर्नुपर्छ अनि पक्का हुन्छौ। बाबा राय दिनुहुन्छ— पुरानो बर्थ डे मनाउन क्यान्सिल गरेर नयाँ मनाऊ। आजकल विवाह डे पनि मनाउँछन्। त्यो पनि क्यान्सिल गरिदिनुपर्छ। चेन्ज आउनुपर्छ। बाबा सिकीलधे बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ— यो कुनै नयाँ कुरा होइन। तिमीले अनेक पटक राज्य भाग्य गुमाउँछौ र लिन्छौ। कल्प-कल्प बाबाको पासमा एक जन्म त्याग गरेर २१ जन्मको सुख पाउँछौ भने किन हामी पवित्र नबन्ने? बाबा हजुरको श्रीमतमा चल्नेछौं। आधाकल्प आसुरी मतमा चल्थौ, त्यसैले यहाँ धेरै खबरदारी राख्नुपर्छ। धेरै ठूलो प्राप्ति छ, कुरै नगर। विद्यालयमा परीक्षामा फेल भए भने मुख नै पहेँलो हुन्छ। यहाँ पनि धेरै सजाय खानुपर्छ। बाबाले साक्षात्कार गराउनु हुन्छ। म स्वयं तिमीलाई पढाउँथेँ र भन्थेँ— श्रीमतमा चल, फेरि पनि मानेनौ। कति अपराध गर्थौ, सयगुणा दण्ड दिइन्छ किनकि बाबाको सेवामा विघ्न पार्छन्। बाबाको निन्दा गराउँछन्। श्रीमतमा चल्नेवाला सदा मीठो हुन्छ। कसैसँग क्रोध गर्छ भने सम्झ आसुरी मत। कसैले सम्झन्छन्— बाबाले सभामा हाम्रो इज्जत लिनुभयो, सबैको अगाडि सुनाउनु भयो। अरे, बेहदको बाबाले त सबैको इज्जत बढाउनु हुन्छ। बाबाका यति धेरै बच्चाहरू छन्। के एक-एकको छिपाएर सम्झाऊँ? बाबा त सबैको सामुने भनिदिनुहुन्छ। बाबाको श्रीमतद्वारा नै श्रेष्ठ भन्दा श्रेष्ठ बन्छौ। आफ्नो मतमा चल्थौ भने गिछौं। गिर्दा-गिर्दै मर्छौं। यहाँ त छ चिन्ताहरूको चिता। बाबाले त वहाँ लैजानुहुन्छ, जहाँ चिन्ताको नाम हुँदैन। त्यसैले श्रीमतमा चल्नुपर्छ। फेरि जो चाहे सो बन। श्री लक्ष्मीलाई वरण गर्ने हिम्मत चाहिन्छ। आफ्नो मुख ऐनामा हेर्नुपर्छ— म कहाँसम्म लायक बनेको छु! जहिले सम्म बाँचिन्छ, ज्ञान लिइरहनु छ। जगत अम्बाका तिमी बच्चा हौ। जो मम्माको महिमा, त्यो तिमी बच्चाहरूको। जगत अम्बा फेरि मुख्य हुन्। १६ हजार, १०८ को पनि माला छ। रूद्र यज्ञ रच्दा लाखौं शालिग्राम र एक शिवको चित्र बनाउँछन्। अवश्य ती सबै सहयोगी हुन्छन् नि।

तिमीहरू सबै हौ रूहानी यात्री, ब्रह्माका मुख वंशावली, संगमयुगी ब्राह्मण। परमपिता परमात्मा ले ब्रह्माद्वारा नयाँ रचना रचनुहुन्छ। धर्मको बच्चा बनाउनुहुन्छ। तिमी शूद्र धर्मबाट परिवर्तन भएर ब्रह्मा मुख वंशावली बन्छौ। माया धेरै दुस्मन छ। योग लगाउन दिँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यस्तो कहिल्यै भन्नु हुँदैन—

मलाई योगमा बसाइयोस्। एक स्थानमा बसेर योग लगाउने बानी पन्यो भने फेरि हिँड्दा-डुल्दा योग लाग्दैन। भन्छन्— म दिदीको पासमा गएर योगमा बस्छु। बाबा त भन्नुहुन्छ— हिँड्दा-डुल्दा पनि बाबा र वर्सालाई याद गर। पुग्यो। ती गीता सुनाउनेहरूले यस्तो भन्न सक्दैनन्। यो बाबाले नै भन्नुहुन्छ— म एकलाई याद गर। स्वर्गको पनि तिमीले साक्षात्कार गरेका छौ। बाबाले अहिले धेरै गराउनुहुन्न, नत्र नयाँ मानिसहरूले सम्झन्छन् जादू हो।

गीत थियो मम्माको महिमाको। मम्मा त यी ब्रह्मा पनि हुन्। तर माताहरूलाई सम्हाल्नको लागि जगत-अम्बालाई निमित्त बनाइएको छ। ड्रामामा निश्चित छ। सबै भन्दा तीक्ष्ण पनि छिन्। उनको मुरली धेरै रसिलो हुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— यी श्रीकृष्ण राजकुमारबाट अहिले भिखारी बनेका छन्। (श्रीकृष्णको चित्रलाई हेर) बताऊ— तिमीले के कर्म गर्नुहुन्छ, जसले गर्दा स्वर्गको राजकुमार बनेका हौ? अवश्य अधिल्लो जन्ममा राजयोग सिखेका हुन्। अवश्य बाबा नै स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ, उहाँले सिकाएको हुनुपर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बाबाको सेवामा विघ्न रूप बन्नु हुँदैन। श्रीमतमा चलेर धेरै मीठो बन्नु छ, कसैसँग पनि क्रोध गर्नु हुँदैन।
- २) माया सँग बच्नको लागि सङ्गको धेरै सम्हाल गर्नुपर्छ, शूद्रहरूको सङ्गत गर्नु हुँदैन। बाबालाई आफ्नो सच्चा-सच्चा हिसाब दिनुपर्छ। ईश्वरीय बर्थ डे मनाउनुपर्छ, आसुरी होइन।

वरदानः— आशीर्वादको रकेटद्वारा तीव्रगतिले उड्ने, विघ्न प्रूफ भव

माता-पिता एवं सबैको सम्बन्धमा आएर आशीर्वादको खजानाद्वारा स्वयंलाई सम्पन्न गर्नु भने कहिल्यै पनि पुरुषार्थमा मेहनत गर्नु पर्दैन। जस्तै साइन्समा सबैभन्दा तीव्रगति रकेटको हुन्छ, त्यसैगरी संगमयुगमा सबैभन्दा तीव्रगतिले उड्ने यन्त्र अथवा त्यसभन्दा पनि श्रेष्ठ रकेट “सबैको आशिर्वाद” हो, जसबाट कुनै पनि विघ्न अलिकति पनि स्पर्श गर्न सक्दैन। यसबाट विघ्न प्रूफ बन्छौ, युद्ध गर्नु पर्दैन।

स्लोगनः— परोपकारको भावनाले सम्पन्न बन्नु नै श्रेष्ठताको आधार हो।